

XXXV.

Betænkning

over

Forslag til Bygningslov for Staden Kjøbenhavn.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 15de Februar 1889.)

Udvalget har blandt de mange Spørgsmaal, som det foreliggende Lovforslag har givet Anledning til, havt en særlig Opfordring til at undertafte Spørgsmaalet om den rette Bestemmelse af Begrebet „Beboelsesrum“ en ny og indgaaende Overveelse. Man har nemlig fra forskjellige Sider modtaget Henvendelser om at drage Omsorg for, at der ved Bygningslovens Revision kunde blive sat en Stopper for Indretningen af saadanne uforfarlige Rum til Opholds- og Sovestue for Tjenestehjende — især det kvindelige — som nu findes omkring i Hovedstaden. Der foreligger i denne Retning et Andragende fra et paa et offentligt Fællesmøde af Tyender og Hærstaber i December 1887 nedsat Udvalg for Forbedring af Tyendeklassens Kvarter, og en Udtalelse fra et større Antal kjøbenhavnske Læger. Men saaledes som Begrebet Beboelsesrum hidtil er blevet bestemt i Bygningslovgivningen, aabner denne ingen Plads til at imødekomme det nævnte Krav. Loven har udelukkende lagt Vægten paa visse ydre, haandgribelige Egenskaber ved Lokalerne, uden at tage noget som helst Hensyn til den Brug, som faktisk maatte gjøres af dem. Det foreliggende Lovforslag, der i den omhandlede Henseende ganske gaar i det

gamle Spor, fastsætter i sin § 40, at ved Lovens Anvendelse skal ethvert Rum, der er forsynet med Ildsted eller indrettet til at opvarmes, betragtes som Beboelsesrum, og knytter til denne Forordning et Paabud om, at de saaledes indrettede Rum skulle have en vis Høide og være forsynede med Vinduer, der kunne aabnes ud til det Fri. Heraf følger, at naar et Rum ikke forsynes med Ildsted eller Varmeapparat, kan den Byggende, uhindret af Byggeoven, indrette det ganske, som han vil, og naar han bagefter benytter Rummet paa en sundhedsfarlig Maade til Dag- eller Natteophold for Mennesker, er dette en Sag, som slet ikke vedkommer Byggeoven. Om der kan strides ind imod Misbrugen fra det Offentliges Side, beror paa den fra Lovgivningsmagtens Standpunkt tilfældige Omstændighed, om der forefindes en stedlig Sundhedsvedtægt, og om denne Vedtægt har et saadant Indhold, at den vedkommende Person kan rammes og rammes virksomt. Forholdet er altsaa det, at medens Bygningsloven, naar der anbringes Ildsted eller Varmeindretning, opstiller en ubetinget og bindende Præsumtion om Lokalets fremtidige Benyttelse som Beboelsesrum, afviser den i øvrigt enhver Slutning fra Lokalets ydre